

o znanila

MOLIMO ZA RAJNE

Juda Makabejec je napravil nabirko, da bi se opravila daritev za padle. Sveto pismo ga pohvali: »V tem je ravnal zelo plemenito, saj je mislil na vstajenje« (2 Mkb 12,43). Novembra nas Cerkev vabi, naj se še bolj zavzeto in zavestno posvetimo molitvi za naše rajne in s tem osvežimo in poživimo svoje molitve v teku vsega leta. Z molitvijo je tako kot z govorjenjem nasploh. Jezus je rekel, naj ne mislimo, da bomo uslišani zaradi mnogih besed, ampak naj preprosto rečemo: Oče naš, /.../ pridi k nam tvoje kraljestvo ...! Dolgoveznost izraža pomanjkanje vere, tudi v vsakdanjem govorjenju. Če ne verjamemo v moč svojih besed, svoje govorjenje podaljšujemo in zato postaja vse bolj nesmiselno in prazno. Podobno je tudi z zunanjimi izrazi našega molitvenega spomina na naše rajne. Ta naj bo oseben in konkreten. Sebe in svojo prošnjo za našega pokojnika lahko lepo izrazimo s tem, da prižgemo svečko, postavimo na grob svež šopek ali cvetlični aranžma. Ni pa izraz naše pristnosti, če izbiramo svečke, ki dolgo gorijo, če dajemo na grob plastične rože zaradi njihove navidezne trajnosti ali je enega in drugega toliko, da s tem obremenjujemo okolje. Tudi za odpustke, ki jih naklanjamo rajnim, so potrebna osebna in konkretna dejanja, takšna, ki nas odpirajo za območje Božjega in za bližino z našimi rajnimi. Popolni odpustek je ob izpolnitvi drugih pogojev mogoče prejeti prvih osem dni novembra ob vsakem obisku

pokopališča, če pri tem molimo za rajne. Odpustek je vezan tudi na molitev ob obisku cerkve 1. in 2. novembra ter prejšnjo in naslednjo nedeljo.

J. D.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

8. november - BOGOMIR

Rodil se je leta 1066 blizu mesta Soissons v Franciji. Oče in mati sta ga dobila pozno: veliko sta molila, da bi jima Bog naklonil srečo starševstva. V ta namen so molili tudi benediktinci v samostanu Peronne. Še pred rojstvom sta ga iz hvaležnosti zaobljubila Bogu in ga že v nežni mladosti izročila v vzgojo redovnikom. Bogomir je bil bister, nežno čuteč otrok, sočuten do bolnikov. Samostanski predstojnik mu je že mlademu zaupal nego bolnikov, kasneje pa skrb za samostanska posestva. Ko je dosegel primerno starost in ustrezno izobrazbo, je bil posvečen v duhovnika. Kmalu po posvečenju je odšel za opata Marijinega samostana v Nogentu. Ubožci in gobavci iz vseh dežel so trkali na njegova vrata, on pa jim je pomagal. Leta 1104 je moral opat Bogomir zapustiti mimi samostan, saj je bil izbran za škofa v Amiensu. Ko je leta 1106 požar upepelil skoraj vse mesto, je Bogomir razdal vse, kar je imel, za obnovo mesta. 8. novembra 1115 je umrl v samostanu blizu svojega rojstnega mesta.

VSI SVETI, 1. november

Na praznik vseh svetih se spominjamo predvsem tistih neštetihi nebeških izvoljencev, ki na zemlji njihove skrite, a pred Bogom in v resnici velike svetosti nihče ni poznal in priznal. Morda so živeli med nami, pa nismo vedeli, kaj je v njih ustvarila Božja milost. Ti so namreč znali z Božjo pomočjo tisto posvečenje, ki so ga pri krstu prejeli, v življenju ohranjati in izpolnjevati. Praznik je tudi izraz vere Cerkve, da so poleg javno razglašanih in zapisanih svetnikov v koledarju svetništvo dosegli tudi drugi, neimenovani možje in žene vseh časov.

Praznik vseh svetih je vesel praznik, ki vlije vsako leto veliko tolažbe in poguma vsem, ki so stopili na pot Kristusovih blagrov, da morejo s potrpežljivostjo in ljubeznijo zmagovati nad svojimi notranjimi in zunanjimi bridkostmi in težavami. To je slovesni godovni dan naših dragih, v Kristusu starejših bratov in sester, ki so dober boj izbojevali, tek dokončali, vero ohranili (prim. 2 Tim 4,7). Zdaj se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju (prim. 1 Pt 1,8), s svojim zgledom svetijo tudi nam, kažejo, kako priti do zmage ter nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabotnosti. Bogoslužje potujoče Cerkve se na ta praznik pridružuje nebeški Cerkvi in z njo vred povečuje Gospoda, ki je vir svetosti in slava izvoljenih.

SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH, 2. november

Drugega novembra Cerkev obhaja spomin vseh vernih rajnih. Dan prej se veselimo mogočne priprošnje nepregledne množice nebeščanov, na dan vernih rajnih pa se spominjamo vseh tistih, ki so že umrli, a se še očiščujejo v vicah in še niso dosegli veselja nebes. Ta dan verni ljudje prosimo za svoje pokojne, ki so morda še v kraju očiščevanja in zorenja za nebesa. Temu kraju ali pravzaprav stanju pravimo vice. To stanje nastopi takoj po smrti za tiste duše, ki imajo v sebi božje življenje posvečujoče milosti, pa še niso zadostile za grehe, ki so jih v življenju storile, ali pa jih teži krivda malih grehov. Kako dolgo traja očiščevanje v vicah pri posameznih dušah, tega ne moremo vedeti. Same si te duše ne morejo pomagati; čas zasluženja je bil zanje končan s trenutkom smrti. Pač pa jim moremo pomagati mi, ki spadamo še k 'potujoči' Cerkvi. S svojo priprošnjo jim morejo pomagati tudi zveličani v nebesih. Temelj za to je tisto nadnaravno dejstvo,

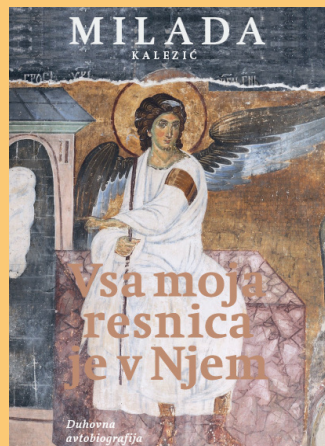
ki ga izraža člen apostolske vere: »Verujem v občestvo svetnikov.« Novi Katekizem katoliške Cerkve pravi: »Cerkev je že od prvih časov dalje častila spomin svojih rajnih ter darovala priprošnje v njihovo korist, predvsem evharistično daritev, da bi potem, ko so bili očiščeni, mogli dospeti do blaženega gledanja Boga. Cerkev priporoča tudi miloščino, odpustke in spokorna dela v korist rajnim.« Glede odpustkov isti Katekizem uči: »Odpustek je odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena. Prejme ga kristjan, ki je pravilno pripravljen pod določenimi pogoji ob pomoči Cerkve, katera v službi odrešenja z oblastjo razdeljuje in naklanja zaklad zadostitev Kristusa in svetnikov. Odpustek je delen ali popoln v tem smislu, da nas delno ali popolnoma reši časnih kazni, ki jih dolgujemo za grehe. Odpustke moremo naklanjati ali živim ali rajnim.«

ZAHVALNA NEDELJA, 3. november

Praznik zahvale so poznala že starodavna ljudstva, ki so v znamenje zahvale in prošnje za blagoslov darovala ječmenove snope, poljedelska ljudstva pa so darovala enoletno jagnje. Z nastopom judovstva oziroma z izhodom judovskega ljudstva iz egiptovske sužnosti je zahvala dobila bogoslužni in odrešenjski pomen. Judje se tega dogodka spominjajo ob šotorskem prazniku (prim. 5 Mz 16,13–15 in 4 Mz 29,35–39).

Prva nedelja v novembru je v Cerkvi na Slovenskem zahvalna nedelja, ko se Bogu zahvaljujemo za sadove zemlje, ki jih postavimo v bližino oltarja. V bogoslužju je veliko vzklikov, kot sta: »Zahvaljujte se Gospodu! Hvalite Boga!« Slovenci imamo pomenljiv pregovor: "Hvaležnost dobroto razveseli." Zahvala je torej najboljša prošnja. Modri Tomáš Špidlík je zapisal: »V Stari zavezi je veliko prošenj pa tudi veliko zahvalnih pesnitev. Te zahvale imajo poseben značaj. Hebrejski jezik namreč nima posebnega izraza, ki bi ustrezal besedi hvala, kot jo uporabljamo mi. Zato so se darovalcu zahvaljevali tako, da so ga hvalili, blagoslavljali, poveličevali: Blagoslovljen si ti, Gospod ... Bog, bodi hvaljen ... Moja duša poveličuje Gospoda ... Potem pa so dodali: Ker si nas rešil iz rok sovražnikov ... ker si nam dal zemljo ... ker nas kljub našim grehom nisi zavrgel.« Učitelji duhovnega življenja priporočajo, da se v svojih molitvah najprej zahvalimo Bogu za prejete darove, nato pa ga prosimo za tisto, kar želimo.

Svojo hvaležnost vam večkrat izrazijo mož, otroci in drugi sorodniki: včasih za konkretno pomoč, včasih zgolj zato, ker ste, drugič za besedo, dejanje. Počutimo se obdarovani. Prav je, da se znamo za to obdarovanost tudi zahvaliti: in to prav vsem – v prvi vrsti pa Bogu!

Milada Kalezić VSA MOJA RESNICA JE V NJEM

Gledališka in filmska igralka Milada Kalezić, ki je leta 2011 prejela Borštnikov prstan, je bila pri 49 letih, ko ji je, kot sama pravi, v življenju grozil popoln propad, uslišana v svoji veliki prošnji in se je po močni izkušnji Boga dala krstiti v Pravoslavni cerkvi. O svoji veri je prvič javno spregovorila leta 2010 v pogovoru za Družino. Sledila so mu številna pričevanja po slovenskih župnijah in ob prejemu prstana se je brez ovinkarjenja zahvalila »dragemu Bogu, ker brez njegove milosti ne bi zdaj stala tukaj«. Milada je goreča oznanjevalka vesele novice. V knjigi iskreno pripoveduje o svoji veri, o negotovosti in iskanju, o drobnih znamenjih Božje milosti, o Lepoti, Ljubezni, Cerkvi, molitvi pa tudi o gledališču, ki je bilo njen svet.

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

NEKAJ PASTORALNIH PERSPEKTIV

Nekaj pripomočkov

MLADE zakonske pare je treba spodbujati, da si ustvarijo svoje navade, ki dajejo zdrav občutek stalnosti in varnosti; to se gradi z vrsto skupnih vsakdanjih obredov. Dobro je vedno začeti jutro s poljubom in vsak večer blagosloviti drug drugega, čakati na drugega in ga sprejeti, ko pride domov, včasih iti skupaj ven in skupaj opravljati hišne naloge. Hkrati pa je tudi prav, da prekinemo vsakdanjo rutino s kakim praznovanjem, da ne bi izgubili zmožnosti praznovanja v družini, se veseliti prazničnega obhajanja lepih doživetij. Skupaj se morata čuditi Božjim darovom in skupaj gojiti navdušenje nad življenjem. Če znamo praznovati, ta sposobnost obnavlja energijo ljubezni, jo osvobaja enoličnosti in vsakdanje navade napolnjuje z barvo in upanjem.

Mi kot pastirji moramo družinam vlivati pogum, da bi rasle v veri. Zato je prav, da jih spodbujamo k pogosti spovedi, duhovnemu spremljanju in udeležbi na duhovnih obnovah. Treba jih je navajati tudi k temu, da bi si organizirali tedenske priložnosti za molitev v družini, kajti »družina, ki skupaj moli, ostane skupaj«. Včasih bi morali pri obiskovanju družin za trenutek sklicati vse družinske člane, da bi molili drug za drugega in družino zaupali Gospodovim rokam. Hkrati je prav, da vsakega od zakoncev spodbudimo, da si vzameta čas za osebno molitev, da je vsak sam pred Bogom, saj mora vsak nositi svoje skrite križe. Zakaj ne bi Bogu povedali, kaj nam vznemirja srce, ali ga prosili, naj nam da moči, da ozdravimo svoje rane, se mu priporočili za luč, ki jo potre-

bujemo, za to, da bi mogli držati svojo obljubo? Sinodalni očetje so poudarili tudi tole: »Božja beseda je vir življenja in družinske duhovnosti. Celotna družinska pastorala se bo morala notranje preoblikovati in člani domače Cerkve se morajo oblikovati z molitvenim in skupnim branjem Svetega pisma. Božja beseda ni veselo oznanilo samo za človekovo zasebno življenje, ampak tudi merilo za presojo in luč za razločevanje raznih izzivov, s katerimi se spopadajo zakonci in družine.«

Zgodi se, da eden od zakoncev ni krščen ali ne želi živeti verskih obveznosti. Ta ravnodušnost drugega je za drugega zakonca, ki bi rad živel in rasel kot kristjan, gotovo nekaj bolečega. Kljub temu je mogoče najti nekaj skupnih vrednot, ki jih lahko delita med seboj in jih z navdušenjem negujeta. Ljubiti neverujočega zakonskega druga, ga osrečevati, lajšati njegovo trpljenje in z njim deliti življenje je v vsakem primeru pot posvečevanja. Z druge strani je ljubezen Božji dar in tam, kjer se razliva, daje čutiti svojo spreminjevalno moč, večkrat na skrivnosten način in prav do tega, da je »posvečen neverni mož po ženi posvečen, in posvečena je ne-verna žena po možu« (1 Kor 7,14).

Župnije, gibanja, šole in druge cerkvene ustanove lahko opravljajo razne vrste pomoči za zdravljenje in poživljanje družin. Na primer s pomočjo zbiranja zakonskih parov iz sosesčine ali po prijateljstvih, kratkih duhovnih obnov, s predavanji strokovnjakov o čisto konkretnih težavah družinskega življenja, z zakonskimi svetovalnicami, z misijonarskimi delavci, ki so posebej pripravljene za to, da se pogovarjajo z zakonci o njihovih težavah in željah, s posvetovalnicami za različne družinske težave (odvisnost, nezvestoba, nasilje v družini), s prostori za duhovno zbranost, z delavnicami za pomoč staršem s težavnimi otroki in s srečanji družin. Župnijsko tajništvo mora biti pripravljeno, da ljubezljivo sprejema družine v stiskah in skrbi zanje ali jih napoti k tistim, ki so jim sposobni

pomagati. Tudi zakonske skupine predstavljajo pastoralno oporo, tako s pomočjo v času misijona, z molitvijo, izobraževanjem ali z vzajemno pomočjo. Te skupine nudijo priložnost za dajanje, za družinsko življenje, ki je odprto do drugih, za skupno življenje iz vere; so pa tudi sredstvo, ki lahko dela zakon trden in mu omogoča rast.

Res je, da veliko zakoncev po poroki izgine iz krščanskega občestva, vendar pogosto zamudimo nekatere priložnosti, v katerih se spet pojavijo in bi jim lahko ponovno na privlačen način približali ideal krščanskega zakona ter jih povezali z različnimi oblikami spremljanja. Mislim na primer na krst otroka, na prvo obhajilo ali kadar se udeležijo pogrebne svečanosti ali svatbe kakega sorodnika ali prijatelja. Skoraj vsi zakonski pari se spet pojavijo ob takih priložnostih, ki bi jih lahko bolje uporabili. Drug način zblizanja je blagoslov hiše (stanovanja) ali obisk Marijine podobe, kar daje priložnost, da razvijemo pogovor o stanju v družini. Koristno je lahko tudi, če zrelejšim zakonskim parom zaupamo nalogo, da spremljajo mlade poročene zakonce v svoji soseski tako, da jih obiskujejo, jih spremljajo v njihovih začetkih in jim predlagajo način, kako rasti. Pri sedanjem življenjskem ritmu večina zakonskih parov ne bo pripravljena za pogosto srečevanje, ne smemo pa se omejiti na pastoralo malih elit. Družinska pastoralna mora biti danes v bistvu misijonarska; treba je iti ven, biti ljudem blizu, namesto da bi se omejili na to, da smo ustanova s tečaji za tisto peščico, ki jih obiskuje.

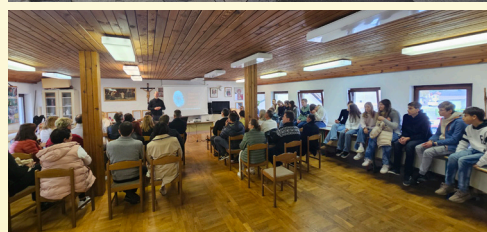
Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.226-230)

župnijsko dogajanje

SVETA BIRMA

Tradicionalno duhovno obnovo za birmance, starše in botre v pripravi na sveto

birmo smo imeli na rožnovensko nedeljo. Obnovo je vodil zaporniški duhovnik g. Robert Friškovec, ki nam je ob videoprojkciji predstavil razmišljanje na temo »Zakaj se ti bojim povedati, kdo sem?« Tema je bila pogovor v družinskem okolju. V nadaljevanju smo se starši in botri ter birmanci razdelili v ločene skupine, kjer so se starši pogovarjali o težavah mladih na poti v odraslost, še posebej z vidika našega odnosa do Boga in do Cerkve. Birmanci pa so staršem pisali pismo. Odgovore smo na koncu skupaj tudi prebrali. Obnovo smo sklenili malo po 13. uri in se polni lepih vtisov in življenjskih napotkov vrnili na svoje domove.

Srečanje z birmovalcem, ljubljanskim nadškofom msgr. Stanislavom Zoretom, smo imeli v ponedeljek, 7. oktobra. Birmovalcu so se s kratko videoprojkcijo in predstavitvijo birmanskih gesel najprej predstavili birmanci sami, potem pa se je birmovalec ob katehezi pogovoril z birmanci, starši in botri. Med sveto mašo je spovedoval.

Po deževnem tednu nas je v soboto 12. oktobra pričakal lep, veder jesenski dan, ko je 13 birmank in birmancev iz naše župnije ter birmanec iz župnije Ljubljana sv. Peter prejelo zakrament zrelosti v krščanstvu.

PREDSTAVITEV ORGEL

V soboto, 12. oktobra, je Luka Posavec po večerni sveti maši predstavil projekt obnove in nadgradnje naših orgel ter po predstavitvi odigral še krajši orgelski koncert. V predstavitvi smo popotovali skozi bogato glasbeno kulturo naše župnije ter se na lastne oči prepričali, zakaj sta bili obnova in nadgradnja orgel nujni. Program orgelskega koncerta pa je dodobra prikazal nove zvočne razsežnosti, ki jo ima obnovljeni in nadgrajeni instrument. Sam projekt je zahteval sodelovanje in usklajevanje večjega števila ljudi, kar je dodatno prispevalo k prekoračitvi dogovorjenega časovnega okvira. Sama dela so bila opravljena kakovostno, za kar je zaslužen predvsem ustrezen nadzor. Zahvaljujem se domačim zborovodjem, organistom in pevcem za podporo, razumevanje in vloženi trud. Tako na našem koru stojijo orgle, ki bodo v svoji novi zvočno-tehnični podobi kakovostno rabile spremljanju bogoslužja in orgelskim koncertom ter s tem navdihovale nove generacije glasbenikov.

FARNO ŽEGNANJE

Letošnja žegnanjska nedelja je bila v znamenju blagoslovitve prenovljenih in na novo uglasenih orgel. Ob tej priložnosti se nam je zdelo primerno, da se spomnimo Psalma 150, kjer psalmist spodbuja božje ljudstvo, naj hvali Gospoda »z glasom trobente«, »na harfo in citre«, na »cimbale močno doneče« pa na »strune in piščali«. Mi se lahko pohvalimo, da moremo v naši cerkvi Device Marije Vnebovzete hvaliti Gospoda na kar 2507 piščali, na orgle »močno doneče«. In orgle »močno doneče« so spremljale ubrano in nadvse veličastno petje cerkvenega pevskega zbora tudi med slovesno sveto mašo na letošnjo žegnanjsko nedeljo. Toliko piščali, kolikor jih sestavlja naše orgle, pred kakšnimi tri tisoč leti, za časa kralja Davida, ki velja za avtorja vsaj nekaterih psalmov, najbrž niso premogli. Zahvala, da se v naši

cerkvi lahko ponašamo s tako veličastnimi orglami, gre prelatu g. Antonu Marklju, kajti prav on je pred koncem prejšnjega tisočletja kot takratni župnik sprejel pogumno odločitev za nove orgle, ki so kras in ponos naše cerkve. Zato je prav njemu pripadla čast, da je vodil slovesno sveto mašo ob obletnici posvetitve naše cerkve in blagoslovil prenovljene in na novo uglasene orgle. Na koncu slovesnega bogoslužja smo se zaslužnemu gostu zahvalili in mu podarili ličen cvetlični aranžma. Dodajmo še misel o glasbi in tišini: »Glasba je krašenje tišine.«

Sveti maši je sledila pogostitev na župnijskem dvorišču. Na voljo je bil narezek, slastno pecivo, pečen kostanj, sok, vino in pivo »rokovnjač«. Ob jedaci in pijači je bila tudi priložnost za sproščen pogovor. Zahvala za pogostitev gre g. župniku ter skrbnim in požrtvovalnim gospodinjam in ženam, ki so pripravile jedačo.

J. I.

ROMANJE V ĐAKOVO

V soboto, 5. oktobra, smo poromali v Đakovo (okoli 17 tisoč prebivalcev), nadškofijsko mesto v Slavoniji na Hrvaškem, oddaljeno od Ljubljane okoli 380 kilometrov. Peljali smo se po nekdanji avtocesti »bratstva in enotnosti«. Pred đakovsko stolnico sv. Petra nas je sprejel prijazen hrvaški duhovnik. Povedal je, da je v preteklosti nekaj časa preživel v Sloveniji, zato je pri navajanju podatkov o cerkvi vpletel tudi kakšno slovensko besedo. Najprej nam je pojasnil, kako in kako dolgo je potekala gradnja mogočnega svetišča, koliko gradbenega materiala so potrebovali za zidavo in od kod vse so ga vozili ter od kod poškodbe na pročelju (od drobcov granat med domovinsko vojno). Potem ko smo si ogledali opečnato pročelje, nas je popeljal v cerkev ter nam razkazal notranjščino cerkve z njenimi dragocenimi umetninami (ciborij in glavni oltar, posvečen sv. Petru, 43 fresk s prizori iz Svetega pisma stare in nove zaveze). Ogledali smo si tudi kripto, kjer so pokopani pokojni škofje đakovsko-osiješke (nad)škofije.

Đakovsko stolnico v neoromanskem slogu je dal zgraditi škof Josip Juraj Strossmayer (1815-1905), ki si je med drugim prizadeval za zблиžanje med katoliško in pravoslavno cerkvijo. Glede tega je pomenljivo, da se je z njim spoprijateljil veliki ruski mislec Vladimir Solovjov. Đakovsko stolnico so gradili 16 let (1866-1882). Ob njej je škofijski дворец

iz 18. stoletja. Škofija se v Đakovu prvokrat omenja leta 1088. Đakovsko-osiješko škofijo je papež Benedikt XVI. leta 2008 povzdignil na raven nadškofije in sedeža metropolije. Njen zaščitnik je prerok sv. Elija.

Po ogledu stolnice smo se sprehodili po korzu do cerkve Vseh svetih, ki je bila prvotno turška mošeja (zgrajena za časa turške zasedbe Slavonije, 1537-1687). Po sprehodu po mestu smo imeli sveto mašo v samostanski cerkvi. Ko smo se vračali iz Đakova, smo se zapeljali še skozi Slavonski Brod (okoli 45 tisoč prebivalcev) in si iz avtobusa ogledali mesto (most čez reko Savo, ki povezuje Slavonski Brod in /Bosanski/ Brod v BiH, nekdanjo trdnjavo ob reki, župnijski cerkev sv. Štefana kralja, 1754, in frančiškanski samostan). Večerjali smo v Čatežu ob Savi. Domov smo se vrnili malo pred deseto. Hvala g. župniku Janezu za organizacijo zelo zanimivega romanja in duhovnemu pomočniku g. Jožefu Drolcu za nadvse poučen nagovor pri maši v samostanski cerkvi.

J. I.

MISIJSKI SREČELOV

Tudi letošnje misijsko nedeljo smo poživilo s srečelovom. Pripravili smo srečelov, katerega izkupiček smo namenili slovenskim sestram, ki delujejo v Ukrajini, v Kijevu. Vsaka srečka je prinesla dobitok. Cena srečke je bila 3 €, vendar ste številni darovali tudi več. Tako smo zbrali natanko 1186 €, ki jih bomo poslali sestri Barbari Peterlin v Kijev. Vsem, ki ste pomagali pri organizaciji misijskega srečelova, in vsem, ki ste darovali konkretno pomoč ljudem v Ukrajini, iskren Bog povrni.

Odgovor iz Kijeva: *Dragi naši zvesti dobrotniki iz župnije Device Marije v Polju! Zahvaljujem se vam, da ste znova zbrali denar ob misijskem srečelovu namenili za uboge v Ukrajini. Marijine sestre v zadnjem letu pomagamo priseljencem, otrokom s posebnimi potrebami ter brezdomcem. Med njimi smo 26-letnemu Mihaelu plačale operacijo. Mladi fant je dobrotnikom neizmerno hvaležen, saj bi drugače ostal invalid. Dobri Bog naj prav vsakemu obilo povrne s svojimi darovi!*

s. Barbara

ZAKONSKI JUBILANTI

Zakonski jubilanti si boste ponovno obljubili zvestobo in se zahvalili Bogu za skupaj prehojeno pot na zahvalno nedeljo, 3. novembra, pri sv. maši ob 8.00. Vabljeni vsi, ki letos obhajate 5., 10., 15., 20. ... 50. obletnico poroke, in še posebej vsi, ki ste že obhajali zlato poroko. Prosimo vas, da svojo udeležbo sporočite v župnišče do vključno srede, 30. oktobra.

BRALNI KLUB

Na srečanju 20. novembra ob 20.00 bo naš pogovor tekel o knjigi Haddona Klingberga ml. z naslovom *Ko nas pokliče življenje*. Knjiga s podnaslovom *Ljubezen in življenjsko delo Viktorja in Elly Frankl* je edina avtorizirana biografija Viktorja Frankla, čigar življenjska zgodba in razmišljanja so navdihnili na desetine milijonov ljudi po svetu. Čeprav imamo o Franklovi logoterapevtski misli in filozofiji veliko knjig, pa je o njegovem življenju, predvsem o globoko ljubečem, intenzivno duhovnem odnosu med njima z ženo, napisanega malo.

Gre za lepo ljubezensko zgodbo in poklon dvema izjemnima človekoma. Avtor Haddon Klingberg ml. se je opiral na številne anekdote, ki sta mu jih pripovedovala zakonca Frankl. Opisal je njuno ločeno zgodnje življenje in več kot pol stoletja skupne poti njunega zakona. Pobuda se je zgodila po nekem gostovanju zakoncev Frankl v Čikagu.

Klingberg je bil prvi, ki sta ga zares spustila v svoje življenje. V sedmih letih družinj je nastalo na stotine ur posnetkov pogovorov, zapisov in fotografij. Avtor je govoril s

številnimi posamezniki iz njunega življenja in obiskal večino krajev njunega otroštva in mladosti.

Haddon Klingberg ml. je klinični psiholog in profesor psihologije na univerzi North Park v Čikagu. Doktoriral je na Fuller Graduate School of Psychology, pred tem pa diplomiral iz bibličnih študij. V zgodnjih šestdesetih letih 20. stoletja je študiral logoterapijo pri Viktorju Franklu na Dunaju.

SV. CECILIJA

V petek, 22. novembra, na god sv. Cecilije, vabimo pevce in organiste vseh zborov, da se udeležite večerne svete maše, po njej pa še tradicionalne »cecilijanke« v učilnicah. Ob vašem prazniku se vam, dragi zborovodje, organisti in pevci, za vaš trud iskreno zahvaljujem in vas vabim, da tudi v prihodnje s petjem bogatite bogoslužje. K sodelovanju vabimo še več mladih in starejših pevk in pevcev.

TEDEN KARITAS 2024

Teden Karitas bo potekal od 25. novembra do 1. decembra pod geslom *Poti do srca*. *Poti do srca* so poti sočutja, dobrote in ljubezni. Caritas Europa, kot mreža lokalnih Karitas v Evropi, si je za svoj moto izbrala, da kjer je potreba, tam je Karitas. Lahko nadaljujemo: kjer je Karitas, tam je služenje v dejavni ljubezni, kjer je služenje, tam je dobroti srca, kjer je srce, tam smo resnično ljudje. V okviru tedna Karitas vsako leto v sredo zvečer (tokrat 27. novembra) poteka tudi dobrodelni koncert *Klic dobrote v dvorani Golovec v Celju* (letos že 34.), ki ga neposredno prenašajo TV Slovenija, Radio Slovenija in Radio Ognjišče. Povabljeni smo, da po svojih močeh darujemo za stisko bližnjih.

MAŠNI NAMENI

Mašne darove za svete maše v letu 2025 (prvo polletje) bomo začeli sprejemati v ponedeljek, 4. novembra.

OBVESTILA

bralci beril

1. nov. - Vsi sveti

8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Štefan Bahun

10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Tatjana Mihoci

15⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Marjeta Cerkvenik

19⁰⁰ 1b. Maksimilijan Sotošek
2b. Marica Rabzelj Mihelič

3. nov. - 31. ned. med letom, zahvalna

8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Nataša Kunc

10⁰⁰ 1b. Neža Plut
2b. Bojan Vintar

19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Marjan Kuhelj

10. nov. - 32. nedelja med letom

8⁰⁰ 1b. Nada Tomažič
2b. Nadja Kranjc

10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Klavdija Rudolf
19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar
2b. Saša Žle

17. nov. - 33. nedelja med letom

8⁰⁰ 1b. Janja Groznik
2b. Andrej Kocjančič

10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Tatjana Mihoci

19⁰⁰ 1b. Hana Besjedica
2b. Pavel Žakelj

24. nov. - Jezus Kristus Kralj vesoljstva

8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Barbara Gabrovšek

10⁰⁰ 1b. Bojan Vintar
2b. Neža Plut

19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Marjan Kuhelj

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Marjan Černe: 1M (Nada Juvan)

krščeni

Žan Rožman, Ela Pečar, Stela Tomažič, Helena Mostar, Lea Perkič

krščansko pokopani

Ignac Marolt, Stjepan Vrančić, Janez Širovnik, Bernarda Zabukovec, Viktor Županič, Marjan Černe

dobra dela

Za servis orgel: 600 € (n. n.), 250 € (W.), 1000 € (Mojca in Sandi Parkelj), 65 € (T. B.), 57 € (n. n.)/ FURS - donacije po ZDOH: 2765,42 €

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- torek in četrtek tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obnrite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 6. 11., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

NOVEMBER - LISTOPAD

1	pet	Vsi sveti	15.00: MAŠA IN OBRED NAGROBOVIH
2	sob	Spomin vseh vernih rajnih	
3	ned	31. nedelja med letom, zahvalna; Viktorin Ptujski, škof, muč.	DAROVANJE ZA DUHOVNIKA
4	pon	Karel Boromejski, škof	
5	tor	Martin, redovnik	
6	sre	Lenart, opat	
7	čet	Ernest, opat	
8	pet	Bogomir, škof	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
9	sob	Posvetitev lateranske bazilike	
10	ned	32. nedelja med letom; Leon Veliki, papež, cerkveni učitelj	
11	pon	Martin iz Toursa, škof	
12	tor	Jozafat Kunčević, škof, mučenec	
13	sre	Stanislav Kostka, redovnik	
14	čet	Nikolaj Tavelić, mučenec	
15	pet	Albert Veliki, škof, cerkveni učitelj	
16	sob	Marjeta Škotska, kraljica	
17	ned	33. nedelja med letom; Elizabeta Ogrska, redovnica	
18	pon	Karolina, mučenka	BRALNI KLUB
19	tor	Matilda, redovnica	
20	sre	Edmund, kralj	SVETOPISEMSKA SKUPINA
21	čet	Darovanje Device Marije	
22	pet	Cecilija, devica, mučenka	CECILIJANKA-SREČANJE PEVCEV
23	sob	Klemen I., papež, mučenec	
24	ned	Jezus Kristus Kraj vesoljstva; Andrej Dung in vietnamski muč.	
25	pon	Katarina Sinajska, devica in mučenka	ZAČETEK TEDNA KARITAS
26	tor	Valerijan Oglejski, škof	BRALCI BOŽJE BESEDE
27	sre	Virgil in Modest, škofa	
28	čet	Katarina Labouré, redovnica	
29	pet	Saturnin, mučenec	
30	sob	Andrej, apostol	